

Timoteusmesse i Drammens-området.

Søndag 23. august ble den første Timoteusmessen i Drammens-området feiret. Messen fant sted i biskopens huskapell i Røyken. «Vi var ikke mange, men vi fikk høre Guds Ord ubeskåret, og ta imot hele Guds nåde i Ord og sakrament», ble det bemerket i etterkant.

Etter messen spiste deltakerne kveldsmat sammen, og samtalte om videre planer for messene. I løpet av høsten vil de bli feiret med to eller fire ukers mellomrom, etter som biskopens andre plikter tillater det.

FFB lokallag i Nord-Hålogaland inviterer til Bibelhelg 9.-11. oktober. Sted Grønnåsen kirke.

Taler er *pastor Jan Bygstad* fra Delks menighet i Bergen.

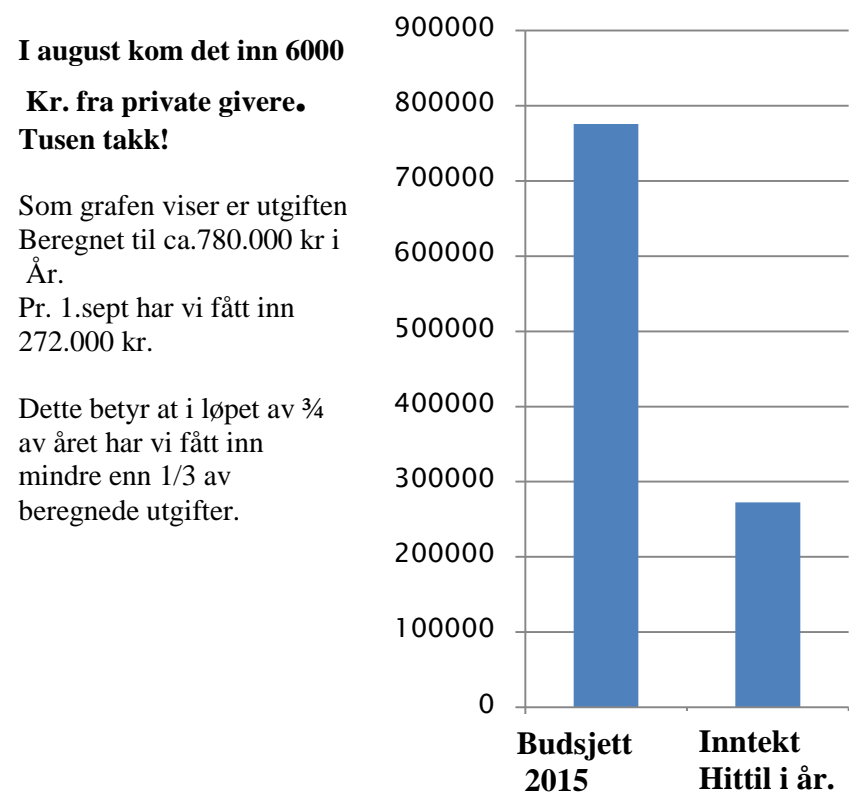
Samlingene blir – fredag kl. 19.00 og 20.30. Lørdag kl. 17.00 og 19.00.

Søndag preker Bygstad i gudstjenesten til Tromsø valgmenighet (som holdes som vanlig på Fjellheim bibelskole.) Tema for helgen er ikke helt bestemt enda (kanskje fra Salmenes bok.)

Alle hjertelig velkommen!

Pål Are Andersen – info. ansvarlig

Stiftets givertjeneste.

B – økonomi

Returadresse:
Lys og Salt
Co. A. Hunnes
6144 SYLTE

Gudstjenester

Fra 11.okt til 15. november 2015

Balsfjord valgmenighet

Okt: 25. Bots- og bededag. Gudstj. Nordkjosbotn kirke v/GHØ

Nov: 15. 24. s. e. Tref. Gudstj. v/ EAHO

Den Lutherske kirke i Kautokeino

Okt. 18. 20. s.e. Tref. Gudstj. v/ EAHO m.fl. Ja til livet helg.

Nov. 01. Alle helgens søndag: Gudstj. v/ biskopen m.fl. i forbindelse med Stiftsmøte.

Timoteusmessene i Trondheim

(Kapellet Zion sykehjem, Ole Hogstads vei 16)

Okt: 11. 20. s. i treenighetstiden: Gudstj. v/ TA

25. Bots- og bededag: Gudstj. v/ TA

Nov: 24. s. i treenighetstiden: Gudstj. TA og SMH

Tromsø valgmenighet

(Fjellheim bibelskole, Mellomveien 96)

Okt: 11. 19. s. e. Tref. Gudstj. v/ EAHO

25. Bots- og bededag: Gudstj. v/ EAHO

Nov: 08. 23. s. e. Tref. Gudstj v/ GHØ

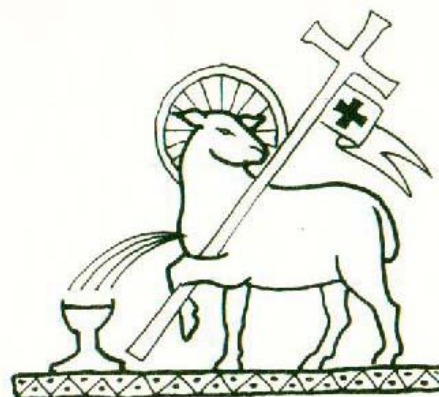
Forklaringer: GHØ = Gunnar Helge Ødegårdstuen, EAHO= Erik AH Okkels, TA= Torgeir Agøy, Stig Magne Heitmann= SMH

Annen informasjon:

✦ **ONSDAGSSKOLEN: 21.10, 04.11, 18.11.**

Nærmere info fås av Karete Samuelsen. - tlf. 918

84 306

Lys og salt

Meldingsblad for Det evangelisk lutherske stift i Norge.
Oktober 2015 10.årgang

Hva ser du?

Richard Skollevoll

Reklamene roper: Det du ser er det du får! Og det vises deg herlige ting, opplevelser, feriesteder, biler, klær og kropp. Og vi vet så inderlig vel at reklamen ofte lyver eller vrir på sannheten. Men vi lokkes av tanken reklamen planter i oss, og kjøper produktet. Av og til er kanskje også produktet så herlig som det gav uttrykk for, men vi erfarer jo samtidig at de lykkelige ansikt i reklamen ikke smitter over på oss når vi kjøper produktet. Hvorfor er det alltid slik?

Også i teologien er denne tankegang rådende, og de herlige ting frister vel så mye i teologien som i reklamen. En av våre store fristelser er å prøve å skue Gud bak det vi ser, til hans egentlige vesen og mening og til det skjulte hos Gud, en fristelse gode teologer har advart mot siden kirkens begynnelse. På denne måten begynner vi å lese Guds ord på en gal måte. Vi vil se forbi korset og til en bakenforliggende mening, se de herlige egenskaper hos Gud og hans Sønn, oppofrelsen, viljen til fornedrelse, godheten og kjærligheten, men vi ser faktisk kun sjelden at Jesus er vår betaling til Gud. For erkjenner vi det, så aksepterer vi at synden som bor i oss har sjokkerende konsekvenser da dommen henger ved synden. Da er det ikke slik at vi kan se gjennom korset til noe bak, men vi tvinges til å se korset, eller for å bruke Luthers ord og bilder: «Korset avslører oss», korset er ikke noe du trenger gjennom (d.e. til det skjulte hos Gud), men korset blir et spill for oss.

Her har vi den grunnleggende fristelse som ligger i alle mennesker, vi rømmer fra farene, vil ikke avsløres, og i et desperat forsøk på selvforsvar søker vi å unngå denne «korseffekten». Men som kristne ønsker vi ikke å fjerne korset fra teologien, vi ser derfor bare forbi det, til herlighetene hos Gud eller de fantastiske egenskaper hos Jesus (som for øvrig har sin legitime relevans, men det er ikke hovedsaken). Luther mener at vi ikke bare er fristet til dette, men vi er alle bundet til å tenke slik etter kjødet, siden det motsatte er utålelig. Dermed snur vi opp-ned på ting, det gode blir ondt og motsatt. Lidelsen (og med det korset) blir ondt, mens som en ufravikelig konsekvens vil gjerningene i en eller annen form bli godt. Vi blir fiender av korset (Fil 3,18) og ønsker å skjule vårt ansikt for ham (Jes 53,3).

For å svare på det innledende spørsmål: vi er ufravikelige herlighetsteologer alle sammen, og ingen er av fri vilje korsteologer. Vi spør som Filip: «Vis oss Faderen!» (Joh 14,8), men vil ikke se Faderen i Jesus og på korset som soning. Vårt store problem er at vårt åndelige syn ikke korrigeres gjennom bedre innsikt i tingene, men av fristelser (til selvforsvar). Vi er ikke større en Moses, som kun fikk se Gud bakfra. I korset går Gud aktivt inn for å skjule seg, men her er åpenbaringen som viser oss Gud, og vi finner ham ikke i våre spekulasjoner.

Denne virkelighet ser vi rundt oss overalt, og kanskje særlig frem mot kirkevalget som nylig var i vår kirke. Teologer og folk mener seg å forstå

Gud bedre enn det Ordet og korset vitner om, og kaller synden god og trofasthet til Ordet og korset som dårlig. Men for vår del må vi si: korset har avslørt oss! Vi kommer ikke utenom, og må på luthersk vis si: Vi sier det som det er, og kaller en spade for en spade, synd for synd og korset for sonoffer. Her frontkolliderer vårt kjød med korset, men den troende kan frimodig si at Ordet gjorde krav på meg, og nå er jeg frelst. Korset avslørte meg, viste meg Gud, og gav meg håp. Derfor oppsummeres alt i dette: «Korset alene er vår teologi!» (Luther)

Tro og tanke.

Av biskop Thor Henrik With

Stiftets basis: Bibel og bekjennelse

Det evangelisk-lutherske stift i Norge bygger på Den hellige Skrift og den evangelisk-lutherske bekjennelse. Men hva betyr det?

I gjennomgangen av de tre paragrafene i DelsiNs grunnregler som fastlegger hvem vi er og hva vi bygger på, er vi nå kommet til paragraf 2. Denne paragrafen angir grunnlaget som Stiftet bygger på. Paragraf 2 har denne ordlyden:

Det evangelisk-lutherske stift i Norge bygger på Den hellige skrifs kanoniske bøker slik de er utlagt i de tre oldkirkelige symboler, Den uforandrede augsburgske bekjennelse og Luthers lille katekisme. Det evangelisk-lutherske stift i Norge ser disse fem bekjennelsesskrifter utdypet i de øvrige skrifter i Konkordieboken og anvendt i dokumentet Kirkens Grunn av 1942.

Det er helt grunnleggende for den kristne kirke at den bygger på Den hellige skrift. Grunnreglene uttrykker tydelig at det er Skriften alene vi bygger på. Skriften er vår «eneste regel og rettesnor» for tro og liv i kirken, og for kristent liv i verden. Den er fullt ut tilstrekkelig for tro og liv, den trenger ikke og skal ikke suppleres, verken av gammel tradisjon eller av vår tids moderne innsikter. For Stiftet er dette et ufravikelig grunnlag å stå på og å arbeide på.

Skriften åpenbarer Gud for oss mennesker, slik han først og fremst gir seg til kjenne og møter oss i sin Sønn Jesus Kristus. Åpenbaringen i Skriften skaper tro, og denne troen er uttalt i kirkens bekjennelser. Bekjennelsene uttrykker i kortform Skriftens sum og hovedsak. Slik er Den hellige skrifs kanoniske bøker «utlagt i kirkens bekjennelser».

Grunnlagparagrafen nevner fem skrifter som våre bekjennelsesskrifter. De tre første kalles «de tre oldkirkelige symboler». Av disse er den første Den apostoliske trosbekjennelse. Denne bekjennelsen er den mest brukte i norske høymesser og andre gudstjenester: «Jeg tror på Gud Fader, den allmektige ...». Den andre er Den nikenske trosbekjennelse. Det fullstendige navnet er Den nikensk-konstantinopolitanske trosbekjennelse. Den er litt fyldigere, og brukes i alle fall i høymessene på høytidsdagene, og noen steder oftere: «Vi tror på Gud, den allmektige Far, som har skapt himmel og jord...». Den tredje er Den athanasianske trosbekjennelse, fra 5-600-tallet. Den blir ikke brukt i liturgi, men er et teologisk dokument til å lese.

I tillegg til disse tre, som kalles de oldkirkelige bekjennelsene, nevnes to til: Den uforandrede augsburgske bekjennelse er den bekjennelsen de lutherske menighetene avla på riksdagen i Augsburg i 1530. Kort kalles den for Den augsburgske bekjennelse, gjerne forkortet til CA, etter det latinske navnet Confessio Augustana. Den er en hel liten bok. I Augustana knyttes lærefornyelsen i den lutherske reformasjonen til oldkirkens bekjennelser og lære, samtidig som feiltakelser og «nye påfunn» i samtidens kirke og teologi avvises. Slik ønsker også Stiftet vårt å forholde seg både til oldkirkens og reformasjonens teologi, som vi tar vare på og bringer videre, og til nye teologiske påfunn, som vi avviser. Til sist nevnes Luthers lille katekisme, som også er et pedagogisk mesterverk. I Lille

katekisme sammenfattes den bibelske læren for alminnelige, enkle mennesker, samtidig som den har dybde til å grunne over for både lek og lærd. I disse fem skrifterne utlegges Bibelen slik at dens innhold får en sammenfattet form.

Videre sier grunnlagparagrafen at disse fem bekjennelsesskrifterne blir utdypet i den samlingen skrifter som kalles Konkordieboken. Paragraf to peker videre på skriftet Kirkens Grunn fra 1942, der kirken avviste nazifisering av kirken og skolen; skolen var den gang forpliktet på luthersk kristendom. Kirkens Grunn trakk grenser for statens myndighet over kirkens lemmer og viser oss hvordan kirkens bekjennelse har kommet til anvendelse i en krise for kirke og folk. Med den samme grensdragning avviser Stiftet i dag norske lover som åpenbart bryter med Guds gode vilje og bud for alle mennesker, enten det gjelder lovgivning om selvbestemt abort eller at enkjønnet samliv i lovs form blir utgitt for å være ekteskap. Hvordan er forholdet mellom Skriften og bekjennelsene? Bibelen er grunnlag og rettesnor i Det evangelisk-lutherske stift. Den er normen som står over alle andre normer for troen og livet. Ofte kalles den for «den normerende norm». Bekjennelsene har Skriften som sin overordnede norm, og retter seg etter Skriften. Derfor blir de også kalt «den normerte norm». På denne måten avgrensner Stiftet (og klassisk luthersk teologi) seg fra det kaoset som regelmessig oppstår når enkeltpersoner leser Bibelens mange bøker etter sitt eget hode. Det greske ordet for bekjennelse betyr bokstavelig «å si det samme». I kirken er vår bibellesning slik at vi «sier det samme» når vi skal sammenfatte det som står skrevet. Derfor bekjenner vi ikke vår egen, originale versjon av Skriftens innhold, men vår felles tro, skapt av Bibelens ord. Vi «sier det samme» som Skriften, og det samme som våre brødre og søstre i troen, når vi sammen bekjenner troen og dens innhold med disse ordene.

Slik er Skriften og vår bekjennelse, nedskrevet i fem skrifter, den basis vi står på og bygger på i Det evangelisk-lutherske stift i Norge.

Takk for fine dager i Kvænangen.

Av Leif Halsos

Jeg hadde gleden av å få være med på samisk-norsk kirkehelg i Kvænangen i midten av juli. Det var rike dager. Sammen med Erik Okkels og Anders Sokki fikk jeg først være med på husmøter ved Navitfossen og Alteidet onsdag og torsdag. Som Elle Marja T. Gaup sa det: ”Veldig godt å kunne samles med familien om Guds Ord til Husmøter, slik jeg har vært vant med det hele livet.”

Så ble det helg med møter i Sekkemo menighetshus fredag og lørdag før vi avsluttet med gudstjeneste i kirka søndag med dåpsstadfestelse og nattverd. Så rikt å treffe søsken i troen fra Kautokeino, Tromsø, Balsfjord og andre steder. Fellesskapet rundt Guds Ord er ulikt alt annet. Det begynner her og fortsetter i evigheten.

Geir Holmstad sa det slik: «Pastor Leif Halsos ledet oss trygt gjennom Bibelen, fra 1. Mosebok og til Åpenbaringen. Han viste hvordan Ordet virker til å bekjenne sin synd, sin avhengighet av Gud, og til å bekjenne Jesus Kristus som frelser.

Noe av det som gjør disse samisk-norske fellesmøtene spesielle, er at man får ekstra tid til å dvele ved det som blir sagt, mens dyktige tolker oversetter.

Samisk-norsk kirkehelg er en fin møteplass for valgmenighetene i nord. Man får tid til å bli bedre kjent med hverandre samtidig som vi samles om det viktigste: Bibelen».

Temaet for helga var «Ordet er deg nær i din munn og i ditt hjerte. Det er troens ord som vi forkynner.» Rom. 10,8. Fra den lutherske reformasjonen har vi fått overgitt uttrykket: «Ordet alene, troen alene, nåden alene,

Kristus alene». Guds ord er levende og virkekraftig. Det trenger igjennom vårt innerste til det dømmer hjertets tanker og planer, forteller Hebreerbrevet. Det er også midlet Gud bruker for å skape troen i våre hjerter. Det er såkornet den himmelske såmannen spanderer på oss. Måtte det falle i god jord hos oss! Få plass og prioritet! Da bærer det rik frukt: 30, 60 og 100 fold! Det er avkastning som varer både for dette liv og evigheten.

Ved dåpsstadfestelsen søndag formiddag lød lovprisningen fra 1. Pet. 1,3: «Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde». Det er sterke og vidunderlige ord midt inn i temaet for helga. Fortsettelsen er også meget rik: «... til en arv som aldri forgår, aldri skitnes til og aldri visner. Den er gjemt i himmelen for dere, som i Guds kraft blir bevart ved tro så dere når fram til frelsen. Den ligger alt ferdig til å bli åpenbart ved tidens ende» v.4-5.

For å nå dette målet var vi samlet til kirkehelg. Gudstjenesten ble avsluttet med et stykemåltid, nattverden, salmesang, bønn og velsignelse. Og så fikk vi den gode samtalen ved kirkelunchen helt til slutt.

Stor takk for ei fin helg. Takk for det tospråklige fellesskapet med samisk og norsk kultur. Takk for all innsats med tolking. Takk for mat og praktisk omsorg. Takk for at også jeg fikk være med.

Etter læstadiansk skikk sitter predikant og tolk ved et bord foran tilhørerne. Her predikant Leif Halsos og tolk Klemet J. Hætta. Foto E A Okkels.

DET EVANGELISK LUTHERSKE STIFT I NORGE (DelsiN)

Organisert 20. april 2013 Organisasjonsnummer 913 285 603

☒ **Biskop:** Thor Henrik With – Tlf. 911 72 188

☒ **Stiftets Kasserer:** Paul Pedersen – Tlf. 976 50 811 –

☒ **Stiftets konto: 1503 57 31706**

☒ **Internett:** www.valgmenighet.no; Ansv. red. Biskop Thor Henrik With. Redaktører: Erik A/H Okkels, Richard Skollevoll

☒ **Menigheter:**

Balsfjord valgmenighet – (1983)

Formann: Geir Holmstad, tlf. 971 58 171 –

Prest: Erik A/H Okkels, tlf. 918 44 354 – Gunnar Helge Ødegårdstuen, tlf. 915 10 821

Den Lutherske kirke i Kautokeino – (1996)

Formann: Mathis Mathisen Sara, tlf. 908 20 980

Prest: Olav Berg Lyngmo, tlf. 996 25 241 og Erik A/H Okkels, Diaconer: Sverre Gundersen, tlf. 916 30 341, Asbjørn Hunnes, tlf. 997 10 446 (Permisjon)

Tímoteusmessene i Trondheim – (2000)

Kontakt / prest: Torgeir Agøy, tlf. 930 63 708 e-post:

Tromsø Valgmenighet – (2003)

Formann: Pål Are Andersen, tlf. 472 38 886

Prest: Erik A/H Okkels tlf. 91844354 Gunnar Helge Ødegårdstuen tlf. 915 10 821

E-postadresser:

Thor Henrik With: biskopwith@online.no Paul Pedersen:

paul.pedersen39@gmail.com Torgeir Agøy: agoy@combitel.no Erik A/H Okkels erik_okkels@hotmail.com Gunnar Helge Ødegårdstuen godeg@broadpark.no

☒ **Meldingsblad – Lys og Salt:**

Ansv. red.: Biskop Thor Henrik With

Redaktør: Gunnar Helge Ødegårdstuen

Neste nr. kommer i uke 45. Stoff må være redaksjonen i hende innen uke 43